

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік	21 кор.
на шість місяців	14 кор.
на чотири місяці	9 кор.
на місяць	1 7/8 кор.

За границею.

на цілий рік	16 рублів
на шість місяців	10 рублів
на чотири місяці	7 рублів
на місяць	1 1/3 рублів

Подорожні кошти по 16 сот.

РУСЛАН

«Верьте ми очи і душу ми вывеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і юра руска» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділі і руских свят с 5 1/2 год пополудни

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Думбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациі неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

П'ятдесятьгодинне засіданє в державній раді.

(X) Австрійська посольська палата може повеличати ся, що ні в однім парламенті не було так довгого засідання, позаяк перше засіданє теперішньої сесії тревало від четверга 11-ої год. передполуднем, з тригодинною перервою аж до 5-ої години пополудни, в суботу, разом отже більш як 50 годин. Так отже виглядає се діло що-до скількості часу, але сумно що-до якості роботи, бо се була сумна борба третьої з черги обструкції з великою антиобструкцією, яка на щастє переминула. Компроміс поміж німецькою лівницею з одного боку а молодочехами в порозуміню з правительством і іншими великими сторонництвима мав забезпечити ухваленє закона про контингентованє цукру (бруксельську конвенцію), а позаяк при сій умові обминули чеських радикалів, повстала обструкція закінчена компромісом. Обидві сторони були би ліпше зробили, якби були не хватили ся таких способів — се-то, щоби чеські радикали не починали були обструкції, а німецька лівниця була-б ліпше зробила, якби не прикладала була такої великої ваги і не робила такого триумфу з побореня обструкції. Бож обструкція чеських радикалів не доказала сего, що властиво повинно бути доказане, се-то що палата готова є проти всякої обструкції виступати. Доказано лише тим, що великі сторонництва готові вправді виступити проти горстки невдоволених, але з другого боку показало ся, що й така горстка при теперішнім регуляміні може як вже не зовсім спинити роботу, то бодай на якийсь час перебити. Се не велике лицарство, коли парусоток послів, що називають себе охочими до роботи, поборюють децемвірат невдоволених. І се зовсім не така велика перемога, як витязі обструкції голосять, бо якби не та обставина, що чеські аграрники були приневолені вийти серед обструкції до Праги на свої збори, і якби президент Феттер був не подумав та не вдав ся в переговори з чеськими національними соціалістами, то таки може-б і такої перемоги була противна сторона не віднесла, тим більше, що слідувала неділя. Не можна отже говорити ані о великій перемозі, ані о великій перемозі другої сторони.

Отже правду сказавши, лівниця не має так чим величати ся, бо властиво обструкції не усунула з парламенту, бо молодочехи все ще є обструкційним сторонництвом, яке лише відкладає обструкцію проти бруксельської конвенції, а німецька лівниця кожного часу готова перейти до обструкції, якби треба пересадити свою волю. Отже не треба заманювати ся, начеб то поборюванєм чеських радикалів в раді державній змінило ся все в користь успішної роботи. Все остало по давньому, а оружє обструкції має до розпорядимости кожде невдоволенє сторонництва.

Можна навіть сказати, що положенє тепер ще погіршило ся, бо доси не важило ся ніяке менше сторонництво хватати за

оружє обструкції, позаяк числило ся з тим, що не має доволі сил і може лише осмішити ся невдачею. Але тепер, коли децемвірат чеських радикалів три дні і дві ночі зумів бороти ся з такою великою перевагою противників, то може прийти охота навіть дрібному сторонництву до такого геройства і можна би сподівати ся, що Кльофачови прийде думка підняти обструкцію проти військового закона. Отже не можна на жаль говорити про поправу а хіба про погіршенє сумного положеня в раді державній.

Коли т. зв. роботячі сторонництва справді щиро думають про успішну роботу, то нехай зложать докази, що они зрікають ся оружя обструкції і переведуть реформи, які не допускали би самовільного спинюваня роботи. Вжеж тепер засідають Німці з Чехами при пересправах, отже можуть і се обговорити, якби запевнити спокій реальній роботі в раді державній, якої ждуть народи Австрії, замість безнастанних спорів між Німцями і Чехами, бо поки Чехи лише від часу до часу залишають обструкцію, щоби пустити одну або другу пропозицію, поки Німці все ще держать обструкційний прапор, щоби при відповідній нагоді рушити з ним до бою, то такі змаганя, як останнє поборюванє обструкції, будуть лише боротьбою з вітраками.

Еміграція.

Оповіді внесли в державній раді пп. др. Ліхт, Барвінський і тов. ось яке внесене в справі прискореня проєкту закопа про еміграцію та дальших заряджень в області еміграційної політики та охорони емігрантів:

В престольній річі, держаній 4. лютого 1901, сказано було дословно:

На причини і вислідї значно змагаючого ся в найновішій часі стремленя шукаючої зарібку людности за границю, звернена ціла увага мого правительства. Законне управлінє переселенчої справи в полученю з відповідними урядженями, якими улекшити ся осягнує нагоди зарібку так в краю, як і за границею — мають усунути існуючі труднощі.

Не перший се раз дало правительство таке приреченє в торжественній формі. Також в престольній промові року 1897. заповіло правительство предложенє еміграційного закопа.

Всіх тих приречень не додержано, так що ми в Австрії ще завіжди мусимо помагати собі недостаточними постановами закопа з 21. січня 1897 в. д. з. ч. 27, який містить кілька карних та адміністративних правних норм про заводове заніманє ся еміграційними інтересами.

Інакше в Угорщині. Там як-раз парламент радить над еміграційним законом, який — хотай і не потреба з ним годити ся безусловно що-до змісту і тенденції — всеж таки значить поважний крок на тім важнім полі політики в економічних справах народа.

Відколи Австро-Угорщина найбільше достарчає поживи тій течії заморських переселенців та в статистиці еміграції довела вже до другого місця з певним виглядом на перше, мають монархія і краї та королівства, заступле-

ні в державній раді (які доставляють дві третини еміграційної струї) найбільший інтерес в тим, щоби теперішні, цілком неуправлінєні, так крайовому господарству, як і переселенчим масам вельми шкідливі відносини усунуно ґрунтовно.

Німеччина, Швайцарія та Італія, особливо ся послідна, управлінєні законами в дуже корисний спосіб еміграційні справи вже від літ та завали урядженя так на гуманітарнім як на політично-господарскім полі, які і у нас належало би покликати до життя.

Що змагала ся доконати на тій області через кілька літ приватна ініціатива у нас в Австрії під проводом австро-угорського колонізаційного товариства, остало без тревалого успіху, передовсім тому, що правительство не подало розумної підмоги таким змаганям.

Пасивне, або прямо відмовне становище правительства супротив управлінєня сего важного питааня є о стілько дивнішим, що з одної сторони оно, правда, не жалувє плятонічних заяв любови для підпираня експорту, а з другої сторони зовсім полишає самому собі такий найважнійший експортний артыкул, як нечисленних виселенців, які рідному господарському житю віднімають не лише власну, робучу силу, але також в цілости взяті дуже значні масткові суми.

За які суми в мастковім і людскім матеріалі розходить ся тут, нехай покаже кілька цифр: Після дуже поучаючих статей, які очивидячки користують ся матеріалом, походячим з урядових жерел, про еміграційні справи в часописі «Export-Review», — живе в Союзних Державах Північної Америки Австрійців в круглім числі 1,020,000 осіб. З сего пропадає на Польків та галицьких жидів 350,000, Русинів 150,000, Чехів 400,000, Німців 65,000, Словинців 55,000, других полудневих Славян 15,000 та Італійців з полудни Тиролю 5,000 осіб. Сі цифри основують ся на датах, які вібрано перед двома роками. Від сего часу відношенє вже змінило ся. Прецінь приїхало там з Австро-Угорщини в американським фіскальнім році 1900/1 114,847 осіб, у фіскальнім році 1901/2 171,989 осіб. А що причини сего масового переселенства тревають дальше та північна Америка ще завіжди є спосібна приймати наплив, то не можна і думати про зменшенє сего руху в найближнім часі.

Які суми тратить через те австрійський народний масток, показує ось яке обчисленє: В роках 1895—1899 після північно-американських поселенчих вказів 223,814 реґістрованих поселенців з Австро-Угорщини виказало ся готівкою 2,846,000 доларів, яку можна сьміло заокруглити на 3 мільони доларів, коли дочислимо готівку нечисленних тут каютових пасажирів. До сего приходять пересічні кошти подорожи на голову по 100 доларів, отже на кругло чверть мільона поселенців дальша сума 25,000,000 доларів. Сій великій страті можна, що правда, протиставити, що живучі в Союзних Державах Північної Америки Австрійці та Мадяри, після обчисленя новийорських банків, занімаючих ся грошевою пересилкою, вислали в тих літах кругло 55 мільонів доларів до вітчизни, з чого вийшло би, не рахуючи ще і сум, які привозять з собою повертаючі переселенці, сальдо на користь монархії в сумі 28,000,000 доларів за сі роки.

Такі цифри повинні виявити корисним, щоби управа держави звернула повну увагу на у-

правильне переселенчюї струї, подала переселенцям опіку та охорону та підпирала як найсильніше всякі змаганя, які можуть удержати особисті та економічні звязи виселенців з вітчизною.

Але також велике значінє має еміграція до полудневої Америки, особливо до Бразилії та Аргентини. В Бразилії живе коло 100.000 австро-угорських горожан, між ними 75.000 в провінції Парана а 5.000 в Санта Катаріна. В Аргентині живе коло 10.000 наших країянів, Німців, Далматинців та Італійців.

Власне в сих землях є усілякі економічного розвитку для поселенців з наших країв досить корисні. Та однак нізвідки нема таких частих жалоб на покривденє зі сторони працьодавців та подібні річі, як з Бразилії, бо там нема вже на самім вступі поселенців того потрібного поученя і опіки, як для поселенців з інших держав.

Італійським виселенцям громадам товаришити державний комісар і лікар. При заключеню умов опікують ся ними, старають ся о їх приміщенє на кораблях та на суші; утворено організації, посередництво праці та різні гуманітарні заведеня.

Але в Австрії оставляють виселенців їх власній судьбі, хотяй о скілько они находять культурно занедбаних сторін, потребують в найвишшій ступні опіки.

Однак ціла мізерія наших відносин також з того виявляє ся, коли зважимо, що великі суми, які пожиряють видатки на подорож, майже в цілості припадають заграничним комунікаційним інститутам. Передовсім Гамбург і Брема, а також Роттердам, Антверпія суть пристанями, до яких звертає ся похід виселенців, коли на Триест заледви один одинокий переселенець опускає край. Правда, що нині нема ще в Триесті нічого, що належить до того, щоби переняти на себе переселенство. Свідомо цілі еміграційна політика могла би доповнити те, що занедбано. Можна спутити ся на те, що Угорщина в найкоротшім часі урядить свою Фіюму для цілий еміграції та заведе всякі потрібні урядженя.

Отже самим еміграційним законом очевидно не подало би ся заради. Потреба нам надто позитивних починів на области економічної політики, заведень задля охорони та догоди виселенців. Правда, не можна заперечити, що при дуалістичній формі монархії, виходять деякі труднощі. Але Угорщина спокійно іде наперед самостійно, так що і Австрія повинна безоглядно пантрувати своїх користей.

При сїм треба би розважити, чи не належало би оставити приватній ініціативі організацію сих всіх заведень та перевести єї при спомагаючим і контролюючим співуділі правительства та других покликаних чинників, само собою розуміє ся при визначній фінансовій під-

мові. Про найліпші способи і дороги поінформувати основніше анкета, в сій цілі скликана з фаховців та інтересованих сторін.

Важні державні, соціальні та економічні квестії завязять від сего питава. Тож яке велике значінє мав би сей принцип, який передовсім прислужив ся так німецькій заграничній торговлі, а також і в нас повинен приймити ся, щоби земляки за морем довели до правильної виміни своїх витворів з товаром вітчизни. Але до сего потрібно у відповідній спосіб кермувати переселенчюї струєю та удержати єї звязь з вітчизною.

Тому еміграційна справа в своїх всіх галузях вимагає наглої акції законодавства і адміністрації. Отже підписані ставлять слідуєче внесенє: «Зважамо правительство, щоби

1) предложило проєкт переселенного закона, який при збереженю засади переселенчюї свободи, містив би примусові норми задля управильнення переселенчюї підприємств та переселенчюї умов, ясно означив би завід агентур, зарядив би охорону переселенців в правнім і економічнім згляді та відповів би всяким иншим вимогам новітнього поступу.

2) постарало ся о статистичне зібранє австрійських виселенців, які вже поселили ся в чужих краях, як і о справдженє їх соціальних та матеріальних відносин, а також о докладну біжучу статистику переселенства.

3) оснувати окрему державну посаду зі співдланєм прибочної ради, який припоручено би переведенє переселенного закона і контролю, та яка сповняла би зносини з урядами і приватними корпораціями за границею задля береженя інтересів рідних виселенців та всяких инші агенди в сїм наурямі, а кінци чи то сама устроїла би бюро для вивідуваня про всякі обставини переселенчюї справ, або помирала би такі приватні заведеня.

4) систематичне фінансове підпомаганє добродійних заведень для рідних виселенців в краю і за границею, як і всіх організацій, які мають на цілі піддержанє економічній звязи виселенців з рідним краєм.

5) старанє о се, щоби похід виселенців звернути на Триест, та щоби приступити там до достарченя потрібних уряджень задля обслуги переселенного руху, особливо до підпираня корабельних товариств, які займають ся сею комунікаційною службою.

6) інтензивнійша діяльність консулярних урядів в переселенчюї справах, особливо задля достарченя правної опіки.

З державної ради.

Ческа обструкція радикалів покінчила ся третого дня, в суботу о 4. год. пополудни скорим полагожденєм наглих внесенєв, на підставі

компромісу з ческими радикалами і налата перейшла до першого читаня

правительственного цукрового предложеня разом з проєктом закона в справі ратифікації бруксельської цукрової конвенції.

По промові пос. Кульпа заявив слово презес польского Кола пос. Аполінарій Яворський і застерігав ся против всякого кривденя Галичини новим цукровим законом. Розходить ся тут найбільше о третій, еце не внесенний проєкт закона що до індивідуального розділу цукрового контингенту. Польске Коло трактує два внесені і те трете невнесенє ще предложенє як одну цілість і разом з галицким сеймом доложити всіх старань, щоби з них не вийшла жадна кривда для краю. Бруксельська конвенція є в загальї некорисна, а для Галичини особливо. Але вже задля географічного положеня Галичина не богато числить на вивіз, однак може чей домагати ся, щоби не зборонювано єї покривати бодай власне запотребованє, коли она має всі услія до того. Нас потішають каналами, але з того нам не буде хісна, як в тих каналах буде блисти лише сама вода. Треба піднесити промисел і рільництво. Ми хочемо жити для себе, а не лише для західних країв, як пригідний для них консумент. Ані один голос польского Кола не піднесе ся за цукровим законом, коли не буде певности, що він не буде солений для Галичини. Доти будемо найзавзятійшими ворогами цукрового закона, доки не буде певности, що предложенєм про контингентованє цукру не буде покривдений галицкий, цукровий промисел. З формального згяду просить бесідник о відісланє цукрових предложень до комісії з 48 членів.

На внесенє пос. Дубского замкнено дискусію і вибрано генеральними бесідниками contra пос. Пешку, арго пос. Барвіньского, який заявив іменем руских послів, що також бачну увагу звернуть на се, чи цукровий контингент не покривдить галицкого рільництва, яке в садженю бураків для кравих фабрик цукру має визначну галузь заробку.

Відтак прийнято внесенє пос. Яворского і вибрано цукрову комісію з 48 членів, до якої увійшли зміж галицких послів: Дав. Абрагамович, Гломбінський, Єджейович, Колішер, Ротер, Савіга, Струшкевич.

По різних формальних квестіях приступлено до довгого ряду внесенєв та інтерпеляцій і по їх відчитаню замкнено засіданє о год. 6. вечером з назначенєм слідуєчого в середу о год. 11. в полудне.

Новинки.

— Календар. В середу: руско-кат. Георгія, Еміліяна; рим-кат. Агнети. — В четвер: руско-кат. Полівкта; рим-кат. Вінкентія.

Др. Ярослав Окуневский.

МРУЧОК.

Вернув я з Пекіна.

Мій «профатин» Юре вичистив мою каюту на диво! Розмалював на біло а всі пряжки і мосяжні клемки сьвітять як золото. По стінах порозвішував миски і тарелі і увесь той японско-китайський крам, який назбирає собі всякий моряк у своїм бурлакованю. Дивлю ся — а в куті коло умивальника стоить на помості моя найдорожша миска — «справдішний сацума», як мене безпечив Китаєць, беручи великі за неї гроші, — а в тій мисці пісок.

— Господине, та то я для «мачки»...

— Якої мачки?

— Та я був на березі і найшов малого котика.

У самім кутину на моїй постелі сидить, скорчивши ся в клубочок, мале котятко і дивить ся на мене сірими оченятами, як би благало помилуваня.

А на дворі дощ і вітер і мрак.

— Нехай! — кажу — тільки щоби віякої нечистоти тут не було...

— Прошу пана, оно таке чистеньке, — хвалить Юре, — та й ось піску я приніс...

Оттак то приймив я собі в комірне жильця в свою малу каюту.

Погладив я котика по голові і по хребті і так зачало ся наше спільне житє.

Котик був сіренький з чорними бровами і чорним хвостом.

Сидить він клубком на моїй постелі і все слідить за мною очима. Не вірить мені, азійське сотворіне...

Увійде Юре в мою каюту, а котик зараз зіскакує радісно і давай ласкатись коло єго величезних ніг...

Любив я свого кремезного Далматинця. Щире і добре серце було у тих широких грудях. Та й плавали ми вже із собою довгенько, а плаванє — то велике слово!

— Як назвемо нашого комірника? — питаю єго.

— «Мачка», господине.

Мачка то по вашому кождий кіт. Назвім єго Мручком!

Наш котик уже зачав був мурликати мру-мру на велику радість Юра. Так остав ся він Мручок, хоть Юре звав єго дальше «Мручка» замість «мачка».

Плаванє було довге: дні проходили і місяці минали. Із Мручком ми стали добримми приятелями. Мру-мру-мру — так і ласкав ся він коло ніг моїх.

Пашу письмо до дому.

«На морю дня... Дорогі мої!»

Мручок вискочив на стіл, ласкає ся та дивить ся то на мене то на зачате письмо.

— «Мру-мру-мру — пішли і від мене по здоров до дому... яж твій приятель Мру-мру...»

Вже більше, як двацять день минуло, а я не мав звістки з дому. Тай почта іде сюди два місяці.

Якийсь біль, наче предчутє яке погане сціпив мене за серце.

В офіцерскім саллоні мені не сиділо ся... Пійшов я у свою каюту, засьвітив сьвітло, узяв книжку з полиці тай став читати. Стрічки мигкотіли перед очима — я видів букви, та не розумів нічого. Очи закрили ся, голова сперла ся на руки і думки полетіли до своїх рідних, у рідний край.

Мру-мру-мру...

Мручок царапає мене за чоботи, увагу на себе звертаючи.

Щось тяжкого мов камінь звалило ся мені на груди.

Легонько вискочив мені Мручок на коліна і ласкає ся і мурличе.

Мру-мру-мру-мру...

* * *

(Конець буде).

в „Льв. Фільгармонії“ з 17. січня, не полишивши по собі вражіння артистів. В концерті з 19. січня виступила львівська початкуюча співачка, панна Софія Кубалівна, відспівавши три пісні (Фелікса «Сонні тураня», Галя «Птичко моя» і Невядомського «Не знаю сам»), кольоратурову арию з опери Деліґа «Лякме» і надипрограмово вальс Гунода «Міреґе». В піснях подобала ся молода співачка менше, яко кольоратурова співачка зробила п-на Кубалівна дуже добре вражіння. Голос її не конче сильний, але гнучкий і милий, як-раз надаючий ся до кольоратури, рівний, без тремуля і о широкій скалі (до високого е). На полі кольоратурового співу можемо вже нині молодій співачці поворожити хороших успіхів. П. Мельцер виконав з оркестрою поему сінфонову Ліста, затитуловану «Прометей». Се дуже пуста композиция з поля програмовой музики. Ми певні, що і найбільший прихильник програмовой музики не був в силі в сій композиції добачити олицетвореного Прометейя ні яко смілого борця з Зевсом, ні яко покараного Зевсом невольника Кавказу. Чайківського світа з балету «Товчок» під управою п. Челяв-

ского зробила — як завжди — дуже любе вражіння. Рісні оплески публики зневолили оркестру до бісованя кількох уступів з сеї світи. Вальд-тайфля мелодійний тальс «Поворот весни» подобав ся і був ефективно виконаний. Н. В.

— «Приятель», тижневник з соціалістичною закраскою, як можна судити з 1. числа, почав виходити в Чернівцях під редакцією Станіслава Терлецкого.

Телеграми.

Відень, 19. січня, Fremdenblatt пригадує, що вчера припадав 3-літний ювілей міністерства д-ра Кербера.

Дрезно, 20. січня. Стан здоровля саксонського короля є вдоволяючий.

Прага, 20. січня. На нинішні збори чеських аграрників прибули з Відня послі-обструкціоністи Кубр, Прадек, Зазворка і Ратай. Привято їх оплесками і зроблено овацію. Віче ухвалило висказати погорду молодочехам за їх тактику.

Новий Йорк, 20 січня. Бюро Райтера доно-

сить, що німецький воєнний корабель, що сплюміць хотів віхати до порту Маракайбо, стрітив ся з густим градом куль з венецельських фор-тів і сильно ушкоджений мусів завернути на повне море.

Мадрид, 20. січня. Англія має стреміти до сего, аби над Мароком обняти протекторат разом з Францією і Німеччиною.

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Соїшна
Найславнійша програма!
від 1. до 16. січня 1903.

При співучасті військової музики 30. п. п.
1) Увертура. Реклямограф. 2) Les deux Aragos, жонглери. 3) М. Маревска, польска куплетистка. 4) Дружина Тома, акробати. 5) Lilly Tiso, англійска співачка і тансерка. 6) Vindobona, комічно-музикальний квартет. 7) Американський біоскоп: Похорони «короля армат» Круппа. 8) Орхестра. 8) Борба силачів, до якої зголосили ся шампіони з Галичини, Угорщини, Туреччини, Сиберії, Німеччини, Швеції і Америки — разом 10.

Що дня о 8. год. вечером велике представлене. В неділю і свята два представлення. Що ятниць High-Life представлене. Білети вчасніше можна замовити і набути в конторі Пльона на ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Читайте!

Читайте!

Повне видане Творів ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
коштує лише 2 корони!

Товариство „Просьвіти“ бажаючи, щоби в кожній руській хаті находили ся твори Тараса Шевченка, видано сими днями найдешевший збірник сих творів п. з. „ПОЕЗІЙ Т. ШЕВЧЕНКА“. Книжка, оправлена в полотно з золоченими витисками, може бути найгарнійшою окрасою руських хат. Папір веліновий, формат на взір європейських клясиків, сторін 698.

При замовленю 10 прим. даємо 10% опу-сту. Висилає ся тільки за надісланем 2 кор. 30 сот. на адресу: КАНЦЕЛЯРИЯ „ПРОСЬВІТИ“ у ЛЬВОВІ (Ринок ч. 10.).

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти».)

є одним руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Дністер

Фонд резервовий	386 402	кор. 83	сот.	} равном 645.333 кор. 59 сот.
Резерва премій	205 227	"	"	
Резерва спеціальна	6 000	"	"	
Фонд емеритальний	47 753	"	76	

«Дністер» обезпечує будинки як також збіже і нашу про-тив шкід огневих. Всі три ВП. Ординарияти припо-ручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премій в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. вносить зворот 8%. Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з деле-гатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2.656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди затагати позички в Банку краєвім і ка-сах ощадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На жите можна обезпечити через «Дністер» — капітали на дожиттє, посмертні ка-пітали, посаги, ренти і т. д. — краківским Товаристві, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дні-стра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На жите обезпечайте ся тільки через «Дністер».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1902.

(Приїзд і від'їзд поданий шеля часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годні				відходить о годні			
6:10	а	Кракова, Берлина, Варшави, Відня		6:25	до	Сучави, Жидачева, Кересмезе, Потутор	
6:20	а	Чернівців (Іцкан, Галацу), Чорткова		6:30	до	Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	
6:50	а	Брухович, шод. від 15. мая до 14. вер. вк.		6:43	"	"	дв. Підзамче
7:45	а	Янова		6:35	до	Лавочного (Пешту) Борислава, Дрогобича	
7:40	а	Підволочиск, Бродів на дв. Підзамче		8:30	8:40	до	Кракова (Відня, Праги), Берлина
8:00	"	"		2:55	9:00	до	Лавочного, Хирова, Калуша
8:10	а	Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова		9:15	до	Янова	
8:15	а	Сокала, Рави рускої		9:50	до	Белая, Сокала, Любачова	
8:50	а	Кракова, Відня, Праги, Берлина		10:30	до	Чернівців, Потутор	
10:25	а	Ришова, Любачова		10:40	до	Гернополя, Потутор, дв. Підз.	
11:55	а	Станиславова (Кересмезе, Потутор)		2:40	10:57	"	дв. гол.
1:10	а	Лавочного, Калуша, Хирова, Борислава		1:25	до	Янова від 1. мая до 15. вересня в не- ділю і свята	
1:23	а	Підволочиск, Количинців на дв. Підз.		2:15	до	Брухович від 15. мая до 14. вересня в неділі і свята	
2:20	"	"		3:05	до	Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.	
2:35	"	"		3:15	до	Янова щоденно від 1. мая до 30. вер.	
3:14	а	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		3:26	до	Брухович шод. від 1. мая до 15. вер.	
4:40	а	Самбора, Стрия, Сколього (1/3-30.9)		3:30	до	Яшева, Хирова, Любачова	
5:11	а	Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.					
5:35	"	"					
5:40	а	Чернівців, Іцкан					
5:50	а	Кракова					
НІЧ							
12:15	8:00	а	Сокала, Бежаця і Любачова	12:45	6:10	до	Станиславова, Жидачева
9:20	8:04	а	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		6:20	до	Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:25	9:12	а	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)		6:30	до	Янова від 1. мая до 15. вер. будні дни а від 16. вер. до 30. цвіт. 1903. щоденно
9:25	9:20	а	Чернівців, Букарешту		6:35	до	Лавочного (Пешту), Калуша, Хирова
8:40	9:25	а	Янова (від 1. мая до 30. вер. в нед. і св.)		7:40	до	Сокала і Рави рускої
2:31	9:50	а	Кракова, Відня, Берлина) Ясла, Ровнадова		8:16	до	Брухович (15. мая до 14. вер. в нед. і св.)
	10:03	а	Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		8:25	до	Веремшля
	10:02	а	Підволочиск (Київа) Бродів на дв. гол.		9:00	до	Підволочиск, Бродів гол. дворець, дв. Підзамче
	10:20	"	"		9:20	"	"
	10:50	а	Лавочного (Пешту) Хирова Калуша		10:05	до	Янова від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.
	3:14	а	Тернополя, Грималова на дв. Підзамче		10:30	до	Іцкан, Чорткова
	8:35	"	"		11:00	до	Кракова, Відня, Варшави, Праги
					11:10	до	Підволочиск, Бродів дв. головний
					11:32	до	"
					4:15	до	Кракова, Відня, Праги, Самбора
					5:50	до	Брухович від 15. мая до 14. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 годні вечером до 5 годні 59 минут рано

Час середно-європейский рїкнїть ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мін. часу львівского. — Бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Красікких ч. 5.) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їади.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до пере-хованя папери вартісні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річ-но, депозитар дістає в сталевій касі папірній сховок до виключного ужит-ку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може свов май-но або важкі документи.

Під тим виглядом поробив Банк гіпотечний як найдоділийши зарядження. Привіси дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у від-ділі депозитовім.